

عنوان مقاله:

بررسی سیر تحول و رویکرد سیاسی، اجتماعی و ساخت یابی روشنفکری دینی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی مدیریت، حسابداری، اقتصاد و علوم اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سیدعلی موسوی

خلاصه مقاله:

روشن-فکری دی-ن-ی در حال حاضر، یکی از پدیده های منحصر به فرد اجتماعی است که توجه اکثر متفکران سیاسی را به خود جلب کرده است. روشنفکران دینی در وهله ی اول در تلاشند تا قوانین اجتماعی، سیاسی دین که می بایست در جامعه ی دینی به اجرا درآیند را تاریخ گذشته و در حال حاضر بی فایده و ناعادلانه نشان داده و در وهله ی دوم، اعمال هرگونه قوانین اجتماعی و سیاسی را منوط به رأی اکثری مردم میدانند. مبنای این تلاش، بیانیه ی حقوق بشر و اندیشه های لیبرالیستی و ترجیح آنها بر قوانین اجتماعی، سیاسی دینی از جمله ولایت سیاسی و جزائیات است. جریان روشنفکری دینی از نظر فکری ادامه سیر تحول جریان روشنفکری در ایران می باشد که نگرشی متفاوت از نسل های پیشین خود نسبت به دین ایجاد کرد. این واژه به عنوان یکی از اصطلاحات رایج، همواره مطالعات فکری، تاریخی و سیاسی-اجتماعی معاصر ایران را به چالش کشیده است و امکان نادیده گرفتن آن به لحاظ جامعه شناختی-تاریخی در سیر تحولات جریان روشنفکری وجود ندارد. با توجه به این امر، پژوهش حاضر با شیوه ای توصیفی-تحلیلی و بهره گیری از روش کتابخانه ای در خصوص پیدایش جریان روشنفکری دینی در تاریخ معاصر ایران و در پی بررسی این اصول و بسترها می باشد.

کلمات کلیدی:

روشنفکری دینی، تحول، جریان روشنفکری، روشنفکری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136195>

